

סמייר עזרא גד- יצחק (גדי)

6408849

בן רוזין (זהרה) ושלמה (סולי)

נולד ב- כ"ט סיון תשל"ט 24.6.1979

התגייס לצה"ל ב - 16.6.1998

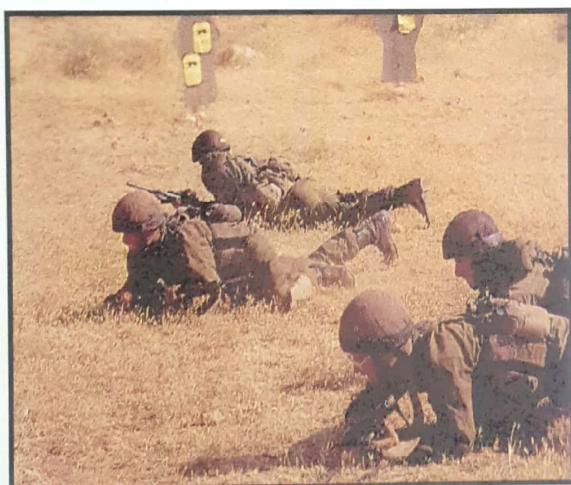
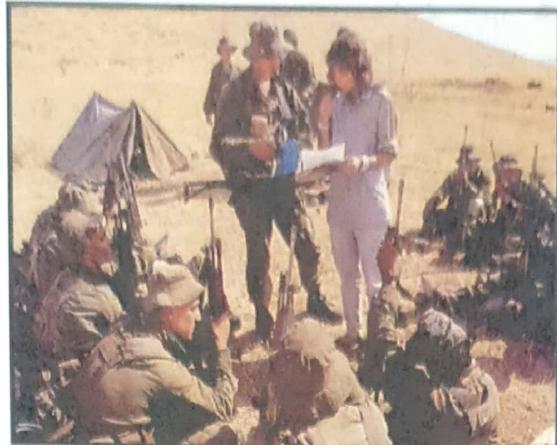
שרת בגדוד "הبوكעים הראשון" (51)

נפ"ב - כ"ב ניסן תשס"ב 4.4.2002

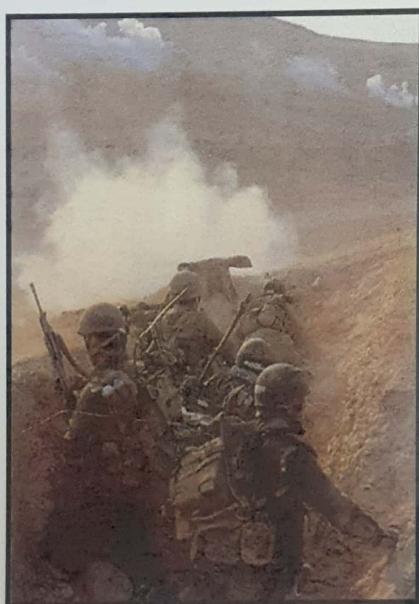
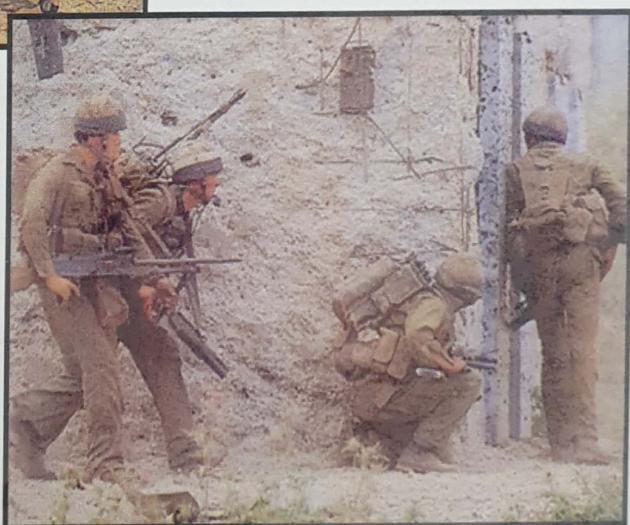
בעת פעילות מבצעית בגניין.

באים

באיימוניים שלב א-ב

מתחם רפואי ברמאללה – מבצע שבו השתתף גד עזרא ז"ל

ת.ג.צ.ב.ה.
גד- יצחק עזרא
1979-2002

אם יש חיבת עולם
הורי שוכלה שלך...
אם יש תקווה בעולם
היא ניתנת לך...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך...
אם יש נצח בעולם
הוא לך - בתקוה...

דרכם האחרון

עכשווי ושארו רק הזכרות

שלושה חללי כוחות הביטחון – גדי עוזרא (23), ניסים בזידור (22) ופטריק פרג (33) – הובאו בסוף השבוע למנוחות

מאט יוסי יהושוע, איציק סבן ורונן טל

שעה ארוכה לאחר שהמתינו בבית-העלמיño בחולון לוייתו של סמ'ר גדי עוזרא (23), לוחם גולני שנפל בקרב בגנון, המשיכה החבורה גלית לעמדת מול הקבר הטרי, שחתמלה בורי ענק וחתקשתה להאמון.

מחר יתקיים יום הולתה, אותו הייתה אמורה לקבלות עם חברה, שאמור היה לקנות לה טבעת אירוסין. בעוד הוורדים התבוננו לתחathon. אבל עתה נותרה גלית עם הוכנותם ועם המכטב שהשאר לה גרי.

ביום שישי היא עמודה ליד הקבר שלו, שומעת מכלום את מה שכבר ידעה: גדי היה מלאך. "הוא היה משחו ענק, תמיד נוטן, תמיד דואג, תמיד אכפת לו מכלום", סיפרה. הוא הותיר אחריו הורים, חולין וסלומון, וארבעה אחים.

• מאות ליוו ביום שישי למנוחות עולמים את סג'ן ניסים בזידור (22) זיל, שנחרג בים חמישית בפעולות צה"ל בגנון למנוחות עולמים. נסים נטמן בחלוקת הצבאות בבית-העלמיño באשדוד, עיר מגורי.

ניסים שרת בסיירת גבעתי ונחרג בפעולה שאליה התנדב לצאת. מפקדו ספ"ד לו ואמר, כי הוא לא רצה לספר להוריו שהוא נמצא נמצוא בגנין כדי לא להודיעם ולא לקלקל להם את שם-חת החג. "תמיד יומת, תמיד מתנדבת והיית הראשון. בגלל תכונות נפלאות אלה נפלת בך רב", אמר.

אמו של נסים, ג'וליאט, לא דלה מלבדות לאריך כל הלזיה. "איפה הילד שללי?", ועקה. "למה לא שמרת עלייך".

• בית הקברות הקטן באופקים צר היה מלהכיל את אלף המנהמים שלו או את פקד פט' ריק פרג זיל (30), שנחרג בפעולות מבעית בראש כמה של ייחירת המסתערבים במצווד אחר מוקש בחברון.

על הקבר הטרי מיראה בכבי האחות, רחל. "פטריק תמיד אמר שטוב למותبعد הארץ זו. עכשי מי יהיה עמוד התוויך שלנו"? בלווייה נכווה השר לבתו הפהנים, עוזי לנדרו, וצמרת המשטרה. שעה ארכוה לאחר סיור מה נותרה האם, מול, שכלה את בעלה לפני פניה ממנה, ישבה מעל קבר בנה, מתiyaחת, "איך لكمו זאת מני". פטריק הותיר אחריו אישה, אלה, ובן בן עשרה הוורדים, עלי.

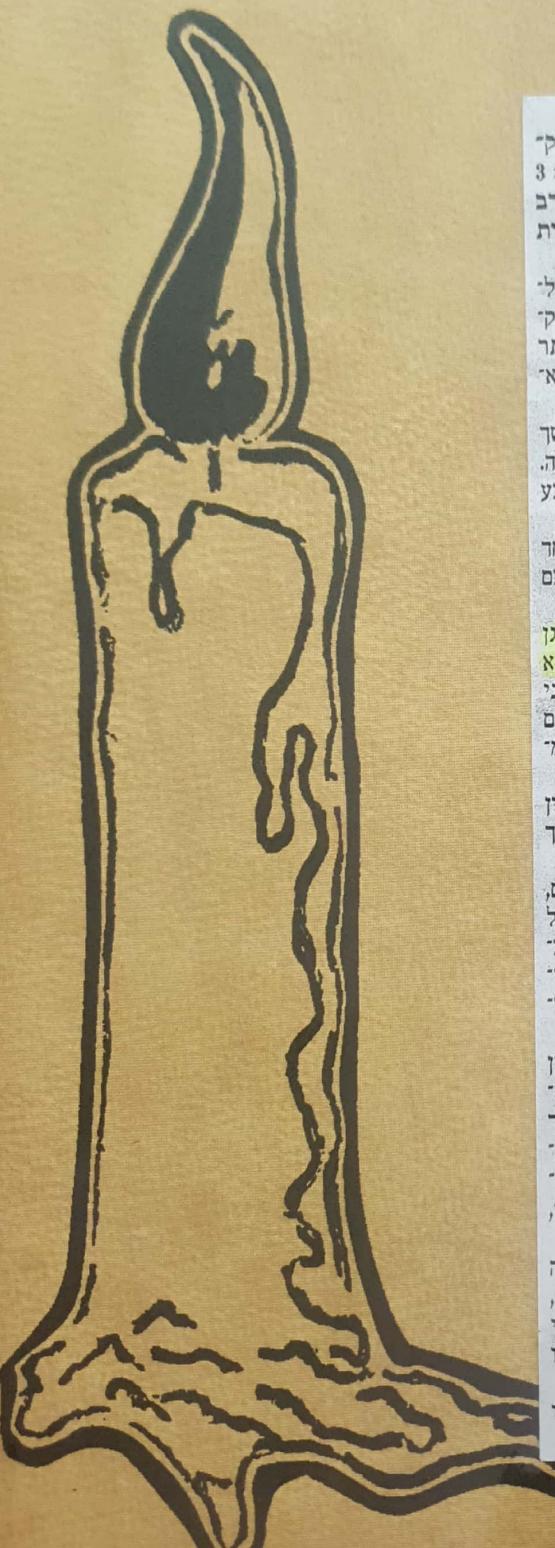
שניים מחבוריו של סמ"ד גד עזרא ז"ל מבקרים את מותו

ש.ר.מ שרות רוקחים מקצועני
אבלים וכואבים על נפילתו של
גד (גדי) יצחק עזרא ה"ד
ומשתפים בצערים ואבלם הכבד של חברינו
שלמה (סולי) ורוזין (זהרה) עזרא ובני משפחתם
מי יתן ולא תדע עוד דאה
אבי מושנזון - י"ד
אריה פז - מנכ"ל
וחברי ש.ר.מ

עזה"ל בתיירוץ נגד הזרם

ארבעה חיליס הרואים

ואה לוחמים, בהם חיל מילואים, והרגו אתמול במהלך הקרבות במחנה הפליטים ג'ין • באזה"ל התקבלה החלטה להאיין את בפעילות מחשש שלחץ ביילאווי יבא להפסקת הפעילות בזמן הקרב • צה"ל ווערך לככשו את הקסבה בשכם • במשדרו ג"בריל רג'יב בבייתו ואנעם מצבור תחשושות עוקן וכן מדים של צה"ל, כיפות ופאות שעונדו לשימושם של מחלים-מתאבדים

מאת עמרם רפפורט, כתבנו לענייני צבא מבחן "חומר מגן" נבנש הבוקר ליום ח-8, לאחר שאותם רשם יום חק רב התקאה ביתר, במיחזור במחנה הפליטים ג'ין, שבגה וחיר דמיים בדף: 3 חילום וקצין מג"ב הדרוגים ו-10 פצועים. איש נערכו הבודחות, לרעת קרב קשה נספה: חשתת מוקדי הטרור בתוך הקסבה של שכט, שם מתבצרם מאות פלשׂתינים חמושים.

בזה"ל התקבלה אmesh החלטה להאיין את קצב הפעולות בשתיים מתחש של-ח'ן אל-ישראל, ברומה לנאים כוש אמש, יבא להפסקת המבצע במון וו-ר. המטויה היא להספק לעוצר כמה שיתור מוקשים ולחסוף כמה שייתר כלינשך ואמצען לחימה בערים הפלשׂתיניות שככשו על-ירדי צה"ל – רמא-לה, קליליה, טול-כרם, בית לחם, ג'נין ושם.

זה"ל נערך אmesh לקרב הצפי להתנהל בתוך הקסבה של שכט, לאחר שבמשך היום השלים הכוחות שחדרו אל העיר את כיבושה והחלו לכתור את אייור הקסבה. שם היא העיר האחורה ברשות הערים העיקריים לכיבוש, במסגרת ממציע "חומר מגן".

אותם נשבכה הלחימה בכל הערים ברוחבי הגדר, אך קרבות קשים במיוחד שגוו מחד רמיים כבד התנהלו בשלושה מוקדים: במחנה הפליטים ג'ין, בשכם ובכית' לחם.

במהלך חילופי הידיות במחנה הפליטים ג'ין נהרגו קצין וśni חילילים – סגן נסים בז'רדו (22) מאשודר, ס"ל (מיל') ענון שרעיבי (32) מדרחובות וס"ר עוזי ג'ר (22) מכתים. כו נפצעו בג'ין 10 לוחמים, אחד מהם באורה קשה, אחד בגיןנו והיתר באורת ל. שרעיבי ז"ל שמש כלוחם באוטו גדור מילואים שאיבר של שום את רס"ן משה גרטנער ז"ל בקרבות במחנה הפליטים. שני החוגגים הנושפטים נמיים עם כוח סדריר של גולני המשיע לבוכחות היילאים ג'ין.

בפעולה של כוח מסתערבים של מג"ב בחברון נהרג פקד פטירק פררג ז"ל, קצין המבצעים של חייטת המסעדים של משמר הגבול (ראו ידיעה בעמ' 6), במהלך ניסיון לרדוף מבוקש.

ברמאללה המשכו הכוחות בחיפוי אחר מוקשים, בנייהם ראש התנאים, מרואן ברגותי. כמו כן ערכו הכוחות סריקות בכניםין מפקרת המודיעין המஸכל של ג'בריל רג'וב שנכבש ביום שלישי בבייתו. במהלך הסריקות בכניםין נמצא מטען חבלה והוא בור תחמושת שככל מאות רוביים וכלי-נשק וכן ארגזים ובם מדים של צה"ל, כי-פות ופאות שנעורו לשימושם של מחלים-מתאבדים שתיכננו להתחזות ליהו-דים ולוחמים.

זה"ל ביסס אmesh את אהיותו בערים שנכבשו עד כה: במחנה הפליטים ג'ין עברו הלחמים מabit לבית והתמודדו עם ירי בלתי פסק, עשו רות מטען חבלה והוא פילו רחמי מטען וו-טוף. שטו של מחנה הפליטים הצפוף הוא כ-600 מ"ר בלבד ובו מTEGRרים כ-13 אלף אנשים, בהם מוקשים האחים לשלוחות פיגועי תאבדות, בעיקר איזור הצפון. הקרב קשה כמיוחד מושם שנבנגור לעבר לא אפשרנו למוקשים להימלט, אלא אנחנו מתוכונים לתפוס אותם כמורדים או מאוחר", אמר אmesh מפקד אגדות המילואים של המבצע, תא"ל של"י.

גם בשכם נתקלו אmesh כוחות גולני ובനחנחים בתנוגדות קשה ביחס ובכמה מכך מכך תופת. ביתו של מבוקש שאלי עמדר הכוחות לפrox מולcred בעור מועה, אך לרובו המול החיליס הצלicho לגלות זאת בזמן ופוצצו את הבית על-ירדי ירי, פגומים. בקרבות בשכם נפצע חיל אחד באורת בגיןו. שני חילים נוספים נפצעו אmesh במהלך הפעולות בטול-כרם וקליליה.

אותם היל היל לפועל גם בכפרים הסמוכים לחברון, אך בסלב זה נמנעו הכוחות מכניסה לשטחי הרשות עיר.

המפקד הפצוע נפרד

בקור בראמלה ליד לשכת עיריית שבער, בו נהרו וומן שליאפטיין, מפיע מקדמת אשל ושל דוי עזרא ויל במלוגה המסייעת, סמ"ר איציק ליבוביק, להלויו של גדי הוא המיע עיל בישא ונלימים. לאוסתו של עוזא, שנחוו בים חמישי, אמר: "גדי לא פחד מכם והחת אש יצא להלך את וומן ואותי".
(כתב: יוסי יהושען, צילמה: אביגיל עוזי)

זהה לו מהשה

סמ"ר גדי נזרא ז"ל

סמל'ידראשון גדי עזרא אמרו היה להשתחרר מצה"ל בחודש הבא. ביום חמישי הוא נפל בפערות צה"ל בג'נין, בן 23 היה במוותו. מאות בני משפחה, הברים והילוי גולני ליוו אותו ברכבו האחים רונה, בכית העלמיין הצבאי בחולון. "חונכת לחתת להתנדב ולהרי ביל", ספֶר לו מפקד היחיד. "כל חיל ומפקד בגדרו הכיר אותו בעיקר בשל תוכנותיך הבולטות - איש גROL עם לב זהב ורחב".

אחיו יעקב ספֶר לו: "אמנם היה האח הצער מכולם, אך היה הגי דול מכולם. מוכשר, אישיות כובשת. נתן ללא חשבון איש. דאגתי לך ולא האמנתי שיקרה לך משחו. אחינו הקטן נמשיך את דרכך לאחוב ולחת".

ראש ישיבת אור לציון, הרב חיים דרוקמן, התiffin על הקבר הטהרי: "למרות בישיבה וגם שירות בצבא. עמדת בקרוב לתהו לישיבה והתכוונת להתחנן ולبنנות בית בישראל, אבל נקראת לישיבה של למעלה. נראה כל העולם הזה קטן בשבלך".

סמ"ר גדי עזרא ז"ל השאיר אחריו הורים - דודליין וסלומון, וארבעה אחים ואחיות יעקב, יוסי, ויטוריה וויאן.

חילים בגזירות גיאין, שגבתת הכי הרבה הרוגים, מדברים על האש, הפחד והכאב

„החברים נהרגים לידנו, ואמא בוכה לנו בטלפון“

הם שומעים את המואזין צועק „נהרגו אתכם“, ורואים את חברי נפצעים • „אמאו לנו שיזהה קשה, לא יהענו כמה, אבל לא נישבר“

**רונן לשם
עם החילאים בגניון**

אחר הלחומים, אמרו לנו שהולך להיות כאן קשה, שחיילים נהרגים כבר בשניות הראשונות, השצלים יורעים לבונן. לא ידענו עד כמה. מאושער

**„אמאו שעודד ורועי נהרגו, אתה שומע
איך המפקדים שלנו מדברים פתאום
במיון שקט כזה. היזעל' וועלם“**

דר רועי גברגו לנו, אתה שומע איך המפקדים שלנו מדברים פתאום כמו שקט כזה. היזעל' געלם. רועי היה הקשר של המג"ד. עודר היה חבר טוב של מפקד המחלקה. אח של עודר, מילואמניק שנקרוא בצוות 8, הספיק להרי פרד ממנו לפני שנכננסנו. אבל לרמות הצל לא נישבר.

מילואמניק אחר הסכם: „מה ששבורים כאן זה ממש כמו ללחוץ את טוראי ראיין“.

הלוויים מתכתיים עם אמא בהרוועות טקסט בטלפון הגדניא. „חווסכים סולות ולא מרוגים את המפקד“, מסביר עופר, „אבל, ככלא מאלי שם עעה שגיד נחרג, היא התקשרה בצעקות והתחליה לבוכות, דריש שאצא“. חן, מילואמניק בן 40, שהיה בסדריר במהלך מלחמת לבנון, נהרג במבצע שפינוי הפצועים והרוגים. הוא נכנס לקו האש בגל הרף, היעיר שאשת לא תרע. היא תהרג איתי“, הוא אומר, „ש לי הרגשה שנתקעפה עוד ימים ארוכים. מופיע והרבכבר בימי חמישי שהמנה ייכנע תוך שעות אחד רות. هل לא קרה. מסתבר שהוא לא משך וידע מה קורה כאן-בסטאות“.

רק שבוע. והוא אמר, לוחם בן 31. בתשע בלילה נפתחה הציר. שיררה ארכוה של אספקה, תחמושת ואוכל עושה ררכה אל ההיילים. מאות בקופים מינרלים, מאות חבילות גבינה נה מותכת. אין סימנים שהקרב הזה מגיעה לסיום.

מוחנה הפליטים נ'גין מופרב לחובבנעם. גם בתום ארבעה ימי קרבות עזים, שמונה חייל, צה"ל הרוגים ושלו ישים פזועים, אש התופת לא שככה. ההשתלות מתקרמת בקשיש רב, ורק חזין מהמחנה נכבש עד כה. הכוחות ממשיכים במעסן העקב מדם. רזרמו שקיעה. עד ליל קרב פתחה. המואזין צועק בעברית: „חיילים, צאו והזענה. אל תשאלו איזה הפתעת מוחתת לכם כאן. נחרוג תחתם ואת האורחות שלכם, המינויים כליה תחתה שלגוני“. אחר כך מילול קול ילדה קטה נה מחרקולים. היא אומרת בערבית: „ג'נורי, תשמרו עליינו“. הכרו של צה"ל מלחמה במואזין, קורא לכיניעת החמושים המבוctrרים. נגמ"ש לא מוסקים למלוזים ייחודות ז'ר' ור' ונספט אל שרה הקרב, שגורלו בסך הכל 600 מטר על 600 מטר. עופר מגולני אומר שרגע היב ניסה והוא המפחים ביוטר. פישר קיבל כדור בגרונו, חוף בדור בשנייה שירד מהנגמ"ש, ממש כשהגענו. גורי ערדא מהפלוגה נהרג כשבא לחץ גוף כתז'ן הרגג. שלושה חילים אבראה כבר הפלוגה שלגון, שבעה נפצעו. על האימהה וڌוקו שכפ"ז ספוגו ודם. זה של פישר, אומר עופר.

רונן מגולני מסcrypt בכאב: „גדי קיבל כדור בגרונו, נפל על הרחצה ואמר אני לא אמריש את עצמי“. אחר כך מילול 'שמע ישראל', ועزم ענייני. נני. סטם נחרוג שלוש דקיות רוקט לכוכן, מאותו צלף. אנחנו עדין לא מעכלים“. עמודי חשמל שופלו במכoon על ידי הפלשתיים והחזרו. שלושים פלשתינים נתאtas. גופת שרוועות בשולי השבילים והחזרו. רוגו במוחנה מראשית המבצע. שני רחפורים הורסים בתים, קברים חתומים עיתים את מי שמסרב להובבנעם. עמודי עשן מתהמרם מתרוך המחנה. סמי הקרב יודר טלים, הטנקים מפגזים, המקלעים מטורפים שובלגי אש וניצוצות. יום עצמאות בשמיים. על הקרקע מאות מטטענים, כמו מכוניות תופת, עשרות צלפים, ועיי חורבות.

גרור של הנחל הגע לכאן ביים שיש לפנות בוקר, ומוא איבד שני חיילים. יצאנו מביטונה. חלק מאיתנו כבר חורש בלב בית", מספר סתיי.

רונן לשם גוד עזרא זיל'

בן 23 מבת ים. שירות בגדוד 51
של גולני, נהרג בפעילות מבצע-
עית בגניון.

וד כתבל לחברתו: אם תקבל את המכתב, קרב למשהו

סמיר גד עזרא (23), לוחם בגוני, ידע שהוא בסכונה כשכתב לחברתו: "אהובתי, אוי רוצה להוכיח בnobלים כדי שידעו שיש מחיר. אוי מוכן להיות המחיר הזה" • בשבוע שעבר פרץ לשכת ערפאת עם חברו הטוב רומן שליאפסטין. ביום יש' זהרג רוען ברמאללה, אחמול נהרג גד בג'ין

אשר יותר ממנני. "אל תשחחי, הכל לטובנה. אפרר מהעולם ביריעת חייתי הכימואושר שיכל להיות. אני מבטיח לך שאיפה שאני נמצא, אני לא מצער, אין יושם, תמיר להיות כבשמה גם אם והקשה. בטיחתי לי שתמשיכי ולהלאך צריך להיות נכון נון שיווה. גדי".

לאחר שחוור מהפעולה בעזה, סיפר גדר על המכתב לחברתו אר היא סקרה להראות אותו. אתמול, לאחר שנודע לה על מותו, היא קראה את המכתב כסדרות וולגות מעיניה. גדר עוזרא עמד להשתחר בעור חורש. הוא נקרא לצבאobil הסדר, מיר לאחר הפיגוע במלון "פארק" בנתניה. והוא השתחף בפרקיה לשכת ערפאת ברמאללה, יחד עם חברו הטוב רומן שליאפסטין.

ביום שישי שעבר נהרג רומן ברמאללה, וגדר עוזרא הוא שוויה את גופתו. לאחר מכן חזר לחימה, ושלশום יצא לעיר אחר, או פגש אותו הוריו בפעם האחרונה. הוא השאיר אחריו הוריים, רולין וסלומון, וארבעה אחיהם: ייטריה (38), יעקב (37), יוסי (32) ווואיין (31).

מת ירושה רוקני,
כתב "ידיועות אחרונות"

סמיר גד עזרא (23) מבת ים, שנחרג אתמול בג'ין, ידע כי כלוחם בגוני הוא מכבן את חייו. הדבר לא מנע ממנו לתת את כל הנשמה. לפניו כחראש, שנכנס לפעולה בעזה, שלח מעין "מכtab פרידה" לחברתו גלית, אותה עמד להתראר. במכtab, כתוב גדר: "גלית קירה שלי, אם המכתב הזה גיגע אליך סימן שקרה לי משגו".

"אהובתי שלי, מצד אחד אין דבר שאני רוצה בעולם יותר מליהית אותך, אהוב אותך ולהקם איתך בית ומשפה. אבל מצד שני אין דבר שאני רוצה יותר מלהיות לך מצע זהה ולהיות בנבכים האלה כדי שאתה יכול לעשות עוד פיגוע. שידע עוזה משלמים על זה מהו".

"אני מוכן להיות המחיר הזה".

"אל תכעס עלי, אבל ברגעים כאלה הרגש הכל ישראל לי" הוא זה שאמור להויליך אותו. עלייך להיות בהרגשה כאילו אין לך חיים פרטיים. יפה של, אני אהוב אותך. אני תמיד אתה שוב עלייך מאיפה שאחיה ואדרוג שתפנסי עם אדם שיבך לך

פחד מוות

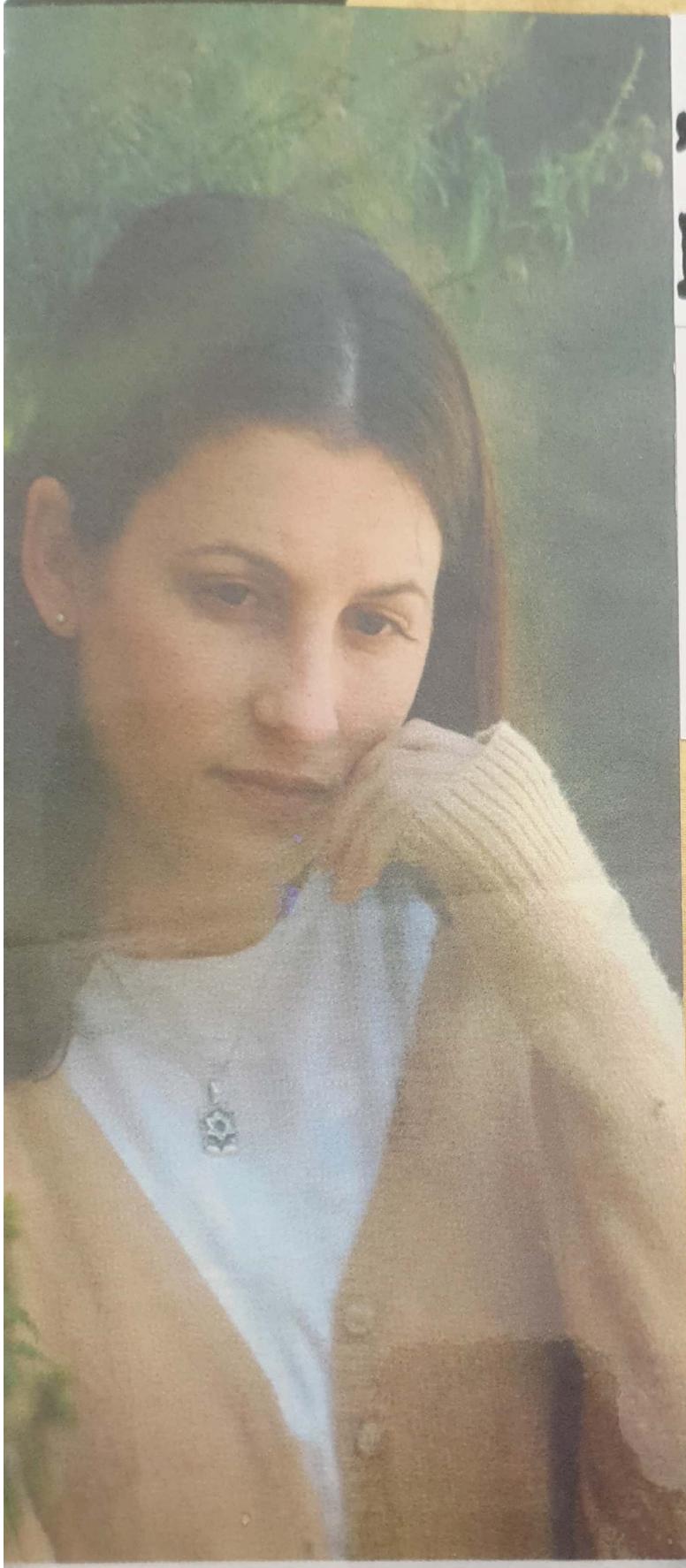
мирין המותם ברוחבונו משאיר בנו טיניגים, אם אנחנו לא מודעים
לכם כל גע, אנחנו חותם מסערכט על המותם, על שמחיקות, פירום,

על מותם, איבטוטם, איבטונקם, חילם: איבטוט טרפיטים וטנשיטים אל המותם הבא

חברתו...

"גלייתי יקרה,
אם תקבלי את
המחבר
תדע שקרה
לי משחו"

טלית פינקליך: "אחורי שהוא נהנו הרווחתי בדירות כמו אלומות. למרות שלא חזרו אלי שום דבר"

"חמיד אשגיח עלייך"

גלית מיזליק, בת 23, גROLAH בפתחתקווה. היא הייתה חניכה בבני עקיבא ועשתה שירות לאומי בפסגות, שם עברה עם ילדים לקויה למרכז מספ"ח הות הרוסות. היום היא לומדת בשנה רביעית במכלחת ירושלים "בית וגן" במגמת רפיקה, הוראה ויהודאות. גור עדרא, החבר שלה, נחרג ב-4 באפריל 2002, חודש לפני שחרורו משירות סדרי. הוא היה בן 23 באותה תקופה.

היא גרד בביתים, למד בישיבת אדרת והיה חניך ומדריך בבני עקיבא. בנוסף, היה מתנדב בעמותת "קו לחווים". הוא למד שנתיים בישיבת או"ר עציון והתגייס לצה"ל לשירות מלא. הוא שירת כמש"ק סיור בפלוגה המסייעת של גורוד 51 של גולני.

בזמן שהיה במקטעה ברמאללה, שמע ירי על כוח של מחלקתו שנכנס לפניו לבניה. גר הסתער וועוד בחילוץ הפצוץ עימם. שם נחרג רומן שלו לאיפטטיין. כשהוא הגיעו את רומן הנהה את אגשי החבה קדישא הנחיות שיבצעו במידה שיאיה.

בימים הבאים, שביעי של פסח, נכנס עם מחלקתו למלחנה הפליטים בג'נין. כל הלילה שבין רביעי לחמשי נורתה אש כבדה על הבתים שבהם התמקם הכוח בפאתי המחנה. ביום חמישי, לקרה הצהרים, יצאו סגן אלירן פרץ וסגן נסים בז'דורן מן הבית שבו שעלו מנת לאטרר בית פחوت מטופח להתקמקם בו. ניסים נגע ואליירן קרא לעוזרה. מ"מ הסיר, גד וחיל נסוף יצאו לעוזר בחילוץ הפצוע. אלירן נסים היו במקומות מוגן יחסית וגד היה ציריך לעברו במקומות השופע על מנת לחברו אליהם. אלירן צעק אליו לא לחתוך, אך גד והתעלם ובא לעוזרה, והמשיך לירות ולחפות על אלירן בז'דורן.

שהה קשר את נסם לאلونקה. כנסים היה קשור היטב, קרא אלירן לגדר לעזר לו בסחטי בת האلونקה. ברגע שהתחילה לו פגע מטה יריות בגד ובחו"ר בש שחח איתם את האلونקה. גד נפל וקראה לעוזרה. כדורי בודד פגע בו בצוואר. הוא הספיק רק לומר "שמע ישואל". גלית: "הינו שלושה חדשניים. אח שלו, שנשוי כבוי עשר שנים, אמר שבחיים שלו הוא לא ראה קשר כהה. חודש לפני שנחרג הוא צלצל אליו ואמר בקול וצינני שהוא רוצה לדבר איתי למשך שיקחה משחו. הפסיקו אותו ואמרתי 'אני לא רוצה לשם אוטר מדבר על נושאים כאלה. תזוז איתי, ואל תזעוב אותי שנית לפני כן'."

גלית מיזליק: "כלכלי אילו, המזקירה שלו בפלפון הייתה מלאה. הייתה שעה צהריים. בשתיים בצהריים הוא נחרג. אחרי שניסיתי להתקשר אליו, הגעתה הביתה, והתחלה לknroא עלייו תהילים. בשש ערב התכנסה פתאום כל המשפחה בביתה. אח'י הגדונ נrai ילי לחדר. אמר שח'י מיילם: 'אני מצטער'.

חת. בחיים שלי לא צרחותי ככה"

שמחה, זה מה שהוא ביחס, או אני שמחה, ממצב כז' אפשר ליפול לרחמים עצמים וליאווש ואמש לפורת, מודברים כלשהי אפשר ממש לגרול. והל' פשוט אבל אפשר. אמונה, והודש אמונה. אם אין אכבה הוא יחוורז הוא לא יחוור אז אני משתרדע להיות שמחה ולהמשיך להלאה".

"הוא החאים. מדויק"

ג'לית: "ברתי אותו בחותנה של חברים. והוא דאה אותו קודם ושאל עלי את בן דוד שלו, שהיה חבר מאור טוב שלו. סיימתי באתו ומנו קשר שנמשך כמה חודשים ובהתחלת לא רציתי לצאת אליו, רציתי קודם קצת מזון לעצמי ולא מיר להכיר בחור אחר. ואו בן דוד שלו ואשתו התחללו לספר לי עלי סיפורים מרתקים.

"ברתי עלי אם הוא רצני מבחינה רתית וגדי ליה שכך. ובוחר שאני מופשת וזה לא אחר שמתפער עט האלבום אלא מקיים אותה כמו שהיא, אהבה, כל'י להתאפשר. בירתי גם שהוא רוצה להקים בית של תורה, של שמחה ושל גמilot חסדים. רציתי שילמו כל يوم תורה וייה אברך. מבקיל הוא יכול לעבוד בתנור רב או מהן. הוא חשב לעובך, לדרכו תואר אקדמי ולהיות בעולמה של תורה.

"הוא התאים, לפי כל הבירורים הוא התאים אף מעבר לציפיות שלי. מודוק, גם כשהכיר היתי אליו המשכתי לבורך אותו והיה בו כל מה שהיפשתי: שמחה, תורה וgamilot חסדים עם כמה סיוטרילדים. לאחר כמה ומה אמרתי לבן דוד שלו שני מסכימות, או הוא התקשר.

"ביברנו שעתים בטלפון. ואת היתה שיחה מרת' כת. הוא תיאר את הבית שיזה לו, אהבה, יתר, שמחה, תורה וgamilot חסדים בily הפקה, כל'ו, הוא הדגיש, וזה לא בא על השבוני. בשיחות הוא התענין אם וה גם מתאים לי, לא לוקח וממן או בא על השבוני. בסוף השיחה הכרח חוכתי לפגישה. "למחרת נפגשנו בגן בENVIRON, ואת היתה פגישה מזכיקה ומרהימה, התלהבנו אחד מהשני, נכנסנו אחד לשני לדברים מרוב התלהבות. הפגישות האלו ארכו שבוע, בחיים לא היה לי דבר כזה. הייתה לנו רגשה שאנו מיכרים שנים. כמו עזמה.

"התחלנו להיפגש כל יום כי הוא היה ברגילה. בפגישה הראשונה פלטתי ככה סתום שאני רוצה לדאות את 'אר ציט', הגת ההיד של שלוי רנד, ולהפתעת, למשך הוא צלצל ואומר שיש שני כרטיסים. היתי קצת בשוק כי אצלו לא מתקבל לא מקום פומבי ביחד אחריו פגישה אחת.

"בהתחלת הוא התקשר כל יום, אמר לך כל יום אחרי שבועיים חשבתי להיפרד. הרגשתו שהוא באמה מודחים ושום פרט שיטרנו לי עליו לא היה מוגן אבל לא ורגשתי אליו עוד כלום. התיעיצתי עם חברה, לא רציתן לשחק ברשותו של. יום קודם הוא אמר לי שבחים לא הרגי רגש כל כך חזק ואני נלחצתי. אמרתי לו, אל תדבר איתני עי זה כל עוד אני לא מרגישה כי מה לחץ אוטה. החברה אמרו לי שעובדים אם לא מרגשים כלום עד חדש וחץ. אם עוד לא עבר והריש או לחת ליה הדרמתנו, לא למגרן מיד.

"שמעתי לה וגם פחדתי לפגוע בו. אחרי שלושה שבועות פתואם הרגשתי רגש חזק. אמרתי לעצמי, יוז, מה עובר בראש. חשבתי עליו כל הזמן, התגעגעתי, חיבתי לטלפו שלו. היתי מוצפת בו.

"אחדי חזרה, באחת השיחות, הוא היה בטול'יכם, אמרת שאני רוצה לספר לו משהו. האמת שהרבבה והמ' פחדתי, או' לא רגש אמתי, או' לא פגעה בו, חשבתי אם לספר או לא לספר, בסוף וה צעק מבפנים. אמרתי לו בקשם שאני חשבתי מה תחילתה לאחוב אותו. פעם ראשונה שמעתי אותו בוכחה. הוא אמר לי, 'את בטוחה?'. והוא אמר, 'ירודות לדרימות, את בטוחה שאתה לא אומדת לי את זה כדי לנתח אותי על וה שאתה יודעת שאני אהוב אותך?'.

"למחרת הוא סיפר לי שאם בדרך כלל החוווק של הו מאונן לאונן, או מהרגע שאמורת מה שאמרת החוווק התפש ליל כל הגו'. הוא אמר גם: 'לא ישנתי כל הלילה'."

נד עוזא ז'ל. גלית מיוליק: "היה בו כל מה שהיפשתי"

"ג'לית, הוא חתך אותו שלא כהרجلו, אני מרגיש שאם לא לספר לך ולדבר איתך על זה, או לפחות שאכתוב לך, כדי שתדרעי מה עובר עלי ומה אני רוצה ובקש ממך. הקול שלו היה שבור. אני מוכחה, הוא אמר.

"אחרי חודש הגיע המכתב: "ג'לית יקרה שלי. אם המכתב הזה יגיע אליו סימן שקרה לי משהו. היום בבודוק קיבלו הורעה שהמבעץ המותכי נן מת암ול יתבצע בעזה היום. אהובה של, אני מרגיש שמציד אחד אין דבר שאני רוצה בעלים יותר מאשר להיות איתך, לא אהוב אותך ולהקדים איתך בית ומשפחה, אבל מצד שני אין דבר שאני רוצה יותר מלצאת למצעז הזה ולהוכיח את הנבויים מכמה כזו גודלה כדי שלא ייחסו אפילו לעשות עוד פיגוע או אירוע חבלני, ויקחו בחשבון שככל פעם שעשו ואת נכה אותם במקומם היכי כואב שיכול להיות, ותמיד נניה מוכן נים לשלם את המחדיר. אני מוכן להיות המחדיר הזה.

"אל תכעס עלי, אהובתי, אבל ברגעים כאלה הוגש הכל ישראלי הוא זה שאמור להலיך אותך ועליך להலום ברשעה כאילו אירך לך חיים פרטיטים... אני אהוב אותך כל כך והצעיר היחד שלי הוא העורבה שאת תצטער ושהני לא אוכה להיות זה שיגרום לך להיות מואשך. הרי אין דבר בעולם שmagiy לך יותר מואשך.

"לכן אני מבקש שתהiji עלייך מאיפה שאהיה ואdag שתיפגש. "אני תמיד אסגיה עלייך מאיפה שאהיה ואdag שתיפגש" שי עם ארם שיסב לך אושר.

"אני אהוב אותך ותמיד אהוב אותך ואני בטוח שברגע שיקרה לי מה שקרה את תהיי הדבר האחרון עליו אחוז, ואפרד מההולם בודיעה שהייתי היכי מאושר שיכול להיות וזה בוכותך".

"גדי כתוב את המכתב הזה חדש לפני שנרגג, לפני ההלכה, חורש לפני שהנסמה ייצאת מהגנט, היא יודעת. אחרי שהוא נחרג הרגשתי בדיקן כמו אלמנה, למרות שלא כתבו את שמי בעיתון. וה גם לא שינה לי שלא כתבו את שמי. מבחןתי, אין ברירה אלא להמשיך הלאה. הצוואה שהוריש לי היא להיות

המכתב האחרון של גדי

סמי' גד יצחק (גדי) עורא חוייד נולד ב בת-ים בכ"ט בסיוון ה' תשלי"ט. בן זקונים לשלה ורולין ואח לוטוריה, יעקב, יוסי וויאן. אישיותו של גדי הייתה אישיות חמה ושופעת טוב ואהבה לכל הסובבים אותו. בכל דבר שעסוק היה נתן לראות את השמחה שבנשניתה, נשאה אהירות וגילוי "ראש גודל". תכונות אלו בלטו בכל מסלול חייו של גדי, החל מתקופת היזמות חינוך ומידרכ בبني-עקביא, והמשך בחונדרתו בארגון "קו לחיים", לימודיו בשיבת חותיכונית ע"ש הגאון "אדראת" בבת-ם ולאחר מכן ביישוב החסדר "עיר עצורי" ולஸוף בשירותו הצבאי, כחיל וכמפקד בגדוד הובקרים הראשונים, ג'ודז 51 של גולני. גד השתתף בקרבות בקרבת בג'ין בCKER בנים, 04.04.2002, תוך כדי ניסיון ונهر בקרב בג'ין בCKER בנים, 04.04.2002, תוך כדי ניסיון להילחן פצע. גד עמד לפני שחרורו ותכנן להתחנן עם חברתו, גלית. כחודש לפני שנهر, כתוב לה מכתב למקרה שיפגע באחד מהמבצעים שיצא אליהם. מכתב זה מהווה את הביטוי החוק ביחסו לאישיותו של גדי וכל בתוכו את העקרונות שהנחוו את גדי בכל חייו: אמונה בצדקה הדור, אהבה אינטלקטואלית לעם ישראל בכל וכהדים, אהבת התורה והארץ ומסירות ורגשות לכל דבר וכל אדם. גד מבקש במכתב "תפיצי את הבשורה" ונראה שהדרך הטובה ביותר לעשות זאת הננה בהפצת חלקים מהכתב על מנת שנוכל כלנו להכיר את אישיותו וללמוד ממנו. יהי זכרו ברוך.

בס"ד
ט' אדר ה' תשס"ב
28.02.2002

גליתי שלי יקרה

אם המכתב הזה יגיע אליך סימן שקרה לי משהו. היום בוקר קיבלנו הודעה שהמבצע המתוכנן מתאפשר יתבצע בעזה היום. אמרתי לך שהמבצע השתנה והוא לא מה שהיה צריך להיות – לא רציתי להציג אותך יקרה שלי. היה לי מאוד קשה לא לספר לך את האמת אבל העדפתית את זה מאשר תשוגני מdagga – "משינוי מפני השלום" – גם השלום הנפשי של האדם אותו אתה אוהבת יותר מכל עלי האדמות.

אהובה שלי, אני מרגיש שמצד אחד אין דבר שאתה מלחת איתך, לא אהוב אותך ולהקדים איתך בית ומשפחה, אבל מצד שני אין דבר שאתה רוצה יותר ממבצע הזה ולהוכיח את הנבלים האלה מכח צו גדולה כדי שלא יחשבו אפילו לעשות עד פיגוע או אירוע חבלני וייקחו בחשבון שכפל פעם שייעשו זאת, נכח אותם במקומות הכח כואב שכול להיות, ונהייה מוכנים לשלם את המחיר. אני מוכן להיות המחיר הזה. אל תensus עלי אהובתי אבל ברגעים אלה הרוגש הכלל ישראלי שכן הוא זה שאמור להוליך אותך ועליך להלום ברשותה כאילו אין לך חיים פרטיים – "בצבאות דוד הוי נוותנים גט כריתות לפני יציאה למלחמה" (תשכל ב – "לאמון עתנו" חלק ד').

חמודה אל תשכח – הכל לטובה ואם זה מה שבחר רב"ע, אז זה מה שצריך להיות. לנו נשאר רק לקבל זאת באתבה.

"כל מאן דעביד רחמנא לטב עבד" – הכל לטובה גם זה, אני מבטיח לך שאיפה שאתה נמצא זהה המקום הנפלא ביותר שקיים, אני לא סובל ולא מצטרע, הצער הייחיד שלי הוא על הצער שיגרם למי שנשאר – לך למשפחה ולחברים. תפיצי את הבשורה, יקרה – "אין יאוש – תמיד להיות שמחה", זה מה שאמן מבקש מך גם אם זה קשה. אני יודע שגם אני יכול לבקש זאת בغال שאני מכיר את השמחה והאושר הטבעיים שקורנים מכך תמיד ושבחים כל כך התאהבותי והם מה שימושו אותך אליך בהתחלה כשראיתיתך לראשונה.

יקרה שלי, אהובה שלי, אני אהוב אותך ומתמיד אהובך, רק תבטיחי לי שתמשיכי הלאה ולא תתני לדסום לנצח – את המנצח וכך צרך להיות וכך נכון שייהיה.

אהוב אותך לעד ולנצח נצחים ותמיד נמצא איתך

גדי

ספרוא וסיפא

גדי עזרא

גדי - נספח 60

כורי - חייל

נולד - "אוֹרֶה רְפָאֵל בֶּן הַיִצְחָק"

גדעון - גָּדָעָן הַנְּסָפָחָה

ב-20/3/2002 - ב-20/3/2017

חייל כוות נספח

גיה א-ת' נספח נספח

הכ' חיל נספח נספח

כ' חייל חיל נספח נספח

כ' חיל נספח נספח נספח נספח

כ' י-ו-ו וו-ו וו-ו נספח נספח

כ' חייל דיבער נספח נספח

19/11 הפליג נספח נספח

Aug 25 1978 JDF

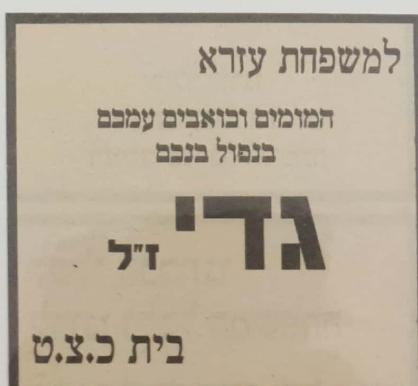
נזהיר ויקח פניו בטה
ונזעיק ויקח פניו בטה

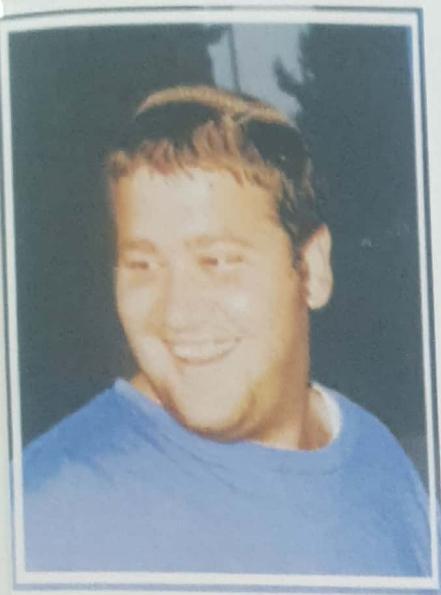
בשאלה מילויים נתקנה בלביבות, תלמידים, אויג'ור, נזיר... ופראג
הנזהר בפראג נתקנה בלביבות, תלמידים, אויג'ור, נזיר... ופראג

ונך פנחיות, ופְּנַחֲדָה כִּי־בְּעֵת הַזֹּאת נִזְמַן וְאֶת־
הַנְּפָגִית אֲפָקָה, כִּי־בְּעֵת הַזֹּאת אֲפָקָה בְּעֵת
אֲפָקָה. רַא־כֵּן מִירְאָם אֲפָקָה אֲפָקָה הַלְּסָנוֹת, נְקִיָּם
וְאֲפָקָה מִירְאָם אֲפָקָה נְזִוָּת. רַא־כֵּן יַקְרֵב אֲפָקָה אֲפָקָה
בְּפָנָיו אֲפָקָה. אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה. כְּוֹתֶה
אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה, אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה.
אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה
אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה.

jk' NKllla eMta GNkldt 91g REBII CI NP1IR fK 1kMta
E1NC AFUJ IJ NfNfNfHa. IJf Hk7d p2i CI pd M tH ANfNfNa
Hk7d JJJH "Urit" NCe C1akH fNfNfNfHid HkfH", HkfHid
HkfHid Cf Za IJcL fRifd f kDcH kDcH jk', NfNfNa

NNJ, מכון
גיאוגרפיה
"51"

סמ"ר גדי יצחק (גדי) עזרא ה"ד
נפל במבצע "חומת-מכן" בקרב בג'ני'
כ' בניסן ה'תשס"ב

יהי זכרו ברוך

גולני	חותמת	-שמור-
המפקד	משרד	
0495-4200	מטכלי	
04-9954200	אזוריה:	
2002	תאריך:	13 מאי 2002
ת. עברית:	ביבון, תשס"ב	

ללא מילוי
הנימוקים
בגדי קומתה

אוגדה 36 - מפקד/קשל"א

הندון: המלצה להענקת צל"ש מה"ט ע"ש סמ"ר גד עזרא ז"ל

1. סמ"ר גד עזרא ז"ל נפל במהלך הלחימה במחנה הפליטים גינוי בתאריך .4/4/02.
2. גדי שימש במהלך כחלק מחלוקת הסיור בגדור, לאחר שקדמו בתפקיד נפצע בקרב ברמאללה, והוא מעמודי התווך המרכזיים של הפלוגה והגדוד.
3. גד נפגע ונ נהרג כאשר ניסה תחת אש לחוץ את סגן נסים בן דוד ז"ל, אשר הוא מסכן בנסיוון זה את חייו.
4. על המסירות, התנדבות וחשיבותו תחת אש של נפגעים אני ממילא להעניק לגד ז"ל צל"ש מה"ט מפקד האוגדה.
5. בברכה.

משה תמיר, אל"ם
מה"ט גולני

משחתו קיבלה צל"ש ב-
2.10.02 בעצרת גולני על מעשו
במבחן "חומרת מגן"

צל"ש לבן ההרוג

ציון לשבח הוועק אמר לאחד מותו לספ"ר גד עוזא ז"ל על גילוי אומץ לב, במהלך מבצע חומרת מגן במחנה הפליטים ג'ין. הדוח על אירופי ג'ין נמסר אתמול למשפחות השוכנות ● עמ' 4-5 צילום: ינאל לוי

הנני לציין לשבח את

סמ"ר עזרא גד ז"ל 6408849

על נילוי אומץ לב,
רעות, דבקות במשימה
ורצון עז להציל חי אדם.

להלן תיאור המעשה:-

בתאריך 4 אפריל 2002 בעת מבצע טיהור הטרור בتوز' מחנה הפליטים בגינוי נפתחה אש צלפים בتوز' הסמיטה בה התקדם הכוח אליו השתייך סמ"ר עזרא ז"ל וכתוצאה מכך נהרג סגנו ניסים בן דוד ז"ל.

סמ"ר עזרא ז"ל הייתה סמל מחלקה ואחד מעמודי התווך המרכזיים של הפלוגה והגדוד התקדם תחת אש תוך סיוכן חייו לעברו של סגנו ניסים שנפגע על מנת לחלצו.
בעת הטיפול בפצעו וחילוצו נפתחה אש וסמ"ר עזרא גד נפגע ונ נהרג.

סמ"ר עזרא גד ז"ל הפגין אומץ לב, דבקות במשימה, רעות ורצון עז להציל חי אדם.

מזרחי אברהם, תא"ל
36 מפקד אוגדה

יוני 2002

